

FELTÁMADÁSI SZERTARTÁS

GÖRÖG KATOLIKUS LITURGIKUS FÜZETEK

Jertek, merítsetek fényt!

Jer - tek, me - rít - se - tek fényt
a so - ha nem alkonyodó vi - lá - gos - ság - ból
és di-cső-ít-sük Krisz-tust, ki föltá-madt ha-lot-ta - i - ból.

Körmenet

Megszólalnak a harangok.

A pap és az egész nép a templom főajtaján kimenne, körmenetet tartanak a templom körül, miközben a pap kezdi s a nép folytatja az alábbi éneket:

A te fel-tá-ma-dá-so-dat, Krisz-tus Üd-vő-zí-tőnk, an-gya-lok
é-nek-lik a meny-nyek - ben, és min-ket is mé-l - tass e föl-dön,
hogy tisz-ta szív-vel é-ne-ke-ljünk és di - cső-ít-sünk té - ged.

A körmenet alatt a templom főajtaját bezárják. A körmenet végeztével a pap:

Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot. Szent Márk evangéliumának olvasása.

(Mk 16,1-8)

Di-cső-ség né-ked, U - ram.

Ezt követően: A pap megtömjénezi a templom ajtaját, és kezdődik a reggeli istentisztelet:

Dicsőség a szent, egyvalóságú, elevenítő és feloszthatatlan Háromságnak, (az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek) mindig, most és mindenkor s örökkön-örökké.

A - men.

A pap a bezárt templomajtó előtt kezdi a tropárt saját dallamon, melyet a hívek kétszer megismételnek, majd az előversekre még egyszer-egyszer énekelnek.

Föltá-madt Krisztus ha-lot-ta - i - ből, le-győzte ha-lál-lal a ha-lált,

és a sír-ban lé-vők-nek é - le - tet a - ján-dé-ko-zott.

Előversek:

Kel - jen föl az Is - ten, és szé - led - je - nek el az ő el - len - sé - ge - i,
Mint el - e - nyé - szik a füst, e - nyész - sze - nek el,
Ugy vesz - sze - nek el a bú - nő - sők Is - ten szí - ne e - lől,
Ez a nap, me - lyet az Úr szer - zett;
Di - cső - ség az A - tyá - nak és Fi - ú - nak és Szent - lé - lek - nek,

és fus - sa - nak or - cá - ja e - lől, kik őt gyú - lö - lik!
mint el - ol - vad a vi - asz a tűz szí - ne e - lőtt!
és az i - ga - zak vi - gad - ja - nak!
ör - ven - dez - zünk és vi - gad - junk a - zon!
most és min - den - kor és ő - rök - kön - ő - rök - kél! Á - men.

Ezután a pap emeltebb hangon:

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halált.

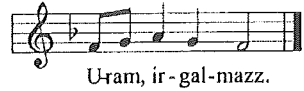
E szavaknál a kereszttel megnyitja a templom ajtaját, s a segédletet előre bocsátva, bemegy a templomba, egyenesen (a nyitott királyi ajtón át) az oltárhoz. A nép bevonulás közben többszörösen ismétli a tropár végét:

És a sírban lévőknek / életet ajándékozott.

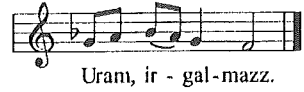
Nagy ekténia. Utána a pap megkezdi Damaszkuszi szent János húsvéti kánonjának éneklését. Az irmoszokat a pap éneklí, a többit a nép. Katavásziaként az irmoszt megismétli a nép elővers nélkül.

Nagy ekténia

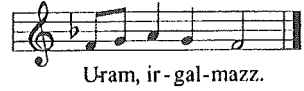
Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

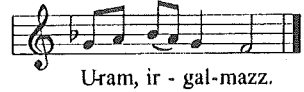
*A mennyei békéért és lelkiünk üdvösségéért
könyörögjünk az Úrhoz.*

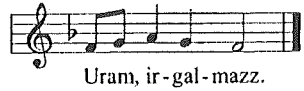
*Az egész világ békeességéért, Isten szentegyházainak
jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az
Úrhoz.*

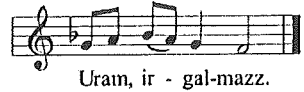
*Ezen szent hajlékéért s mindazokéért, kik ide hittel,
buzgósággal és isteni félelemmel járnak, könyörögjünk
az Úrhoz.*

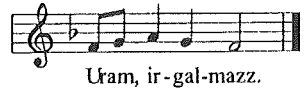
*Istenszerető N. püspökünkéért, a tisztas áldozópapságéért,
a Krisztus-szerinti segédő papságéért, az egész egyházi
rendéért és a népéért könyörögjünk az Úrhoz.*

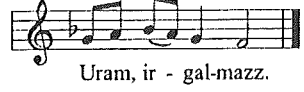
*Ezen városéért /községéért/, minden városéért, községéért és
vidékéért s az azokban lakó hívekéért könyörögjünk az
Úrhoz.*

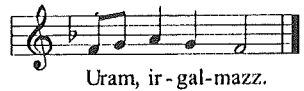
*A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek
bőségéért és békeességéért időkéért könyörögjünk az Úrhoz.*

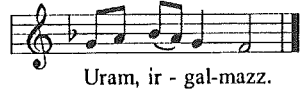
*A hajózókéért, utazókéért, betegekéért, fáradozókéért,
foglyokéért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az
Úrhoz.*

*Hogy mentsen meg minket minden aggodástól,
haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz.*

*Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket,
Isten, a te kegyelmeddel.*

*Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső
királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát,
minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat,
egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek
ajánljuk.*

*Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás,
Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s*

örökkön-örökké.

HÚSVÉTI KÁNON

I. Óda

Magasabban is kezdhető!

Irmosz

Föl-tá-ma-dás nap-ja a Pász-ka, az Úr - nak Pász-ká-ja,
vi-lá-go-sod-junk fel né - pek, mert a ha-lál-ból az é-let - re,
és a föld-ről az ég-be át - vitt min-ket Krisz-tus Is-te - nünk,
kik az ő győ-zel-mét é - ne - kel - jük.

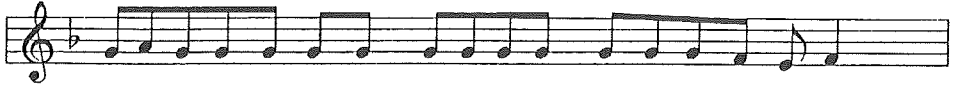
Elővers

minden tropár előtt végig
az egész kánonon:

Föl-tá-madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból!
Tisz-tít-suk meg ér-zé-ke-in-ke-t, és meglát-juk a fel-tá-ma-dás
meg - kö - ze - lít - he - tet - len fé - nyé - ben tün - dök - lő Krisz - tust,
és tisztán hall-juk, mi dőn mond ja: Ör - vend-je - tek,
kik az ő győ-zel-mét é - ne - kel - jük.

Az e-gek mél-tán vi-gad-ja-nak, és a föld ör - ven-dez-zen,

ün-ne-pel-jen az e-gész lát-ha-tó és lát-ha-tat-lan vi-lág,

mert föl-tá-madt Krisz - tus, az ö-rök-ké-tár-tó vi-gas-ság!

Katavászia:

Föltámadás napja a pászka...lásd az előző oldalon

III. Óda

Irmosz

Jer-tek, i-gyunk új i-talt, nem a ke-mény szik-lá-ból

csó-dá-san fa-kasztot-tat; de a Krisz-tus sír-já-ból csőr-ge-de-ző

hal-ha-tat-lanság for-rá-sát, ki-ben meg-e-rő-söd-nünk!

Ma min-de-nek be-tel-nek vi-lá-gos-ság-gal, az e-gek, a föld és

az al-vi-lág, ün-ne-pel-jék te-hát az ősz-szes te-remt-mé-nyek

Krisz tus föl-tá-ma-dá-sát, mely-ben meg-e-rő-söd-nek!

Teg-nap ve-led te-met-kez-temel, Krisz-tus, ve-led éb-re-dek
 ma, a fel-tá-ma-dó-val; teg-nap ve-led föl-fe-szít-tet-tem:
 Dicsőíts meg en-gem is Üdvözi-tő a te or-szá-god-ban!

Katavászia: Jertek, igyunk új italt,.. lásd az előző oldalon

Ipakoj

Éneklí
 a pap.

A Má-ri-ával e-gyütt lé-vők ko-ra hajnal-ban ki-men-vén,
 a sír-ra tett kö-vet el-henge-rít-ve ta-lál-ták,
 és az an-gyal-tól ím ezt hal-lák: Az ö-rök vi-lá-gosság-ban
 lé-vőt mi-ért ke-re-si-tek, mint em-bert, a hol-tak kö-zött?
 Lás-sá-tok a sí-ri le-pe-dő-ke-t, fus-sa-tok, és
 hír-des-sé-tek a vi-lág-nak, hogy föl-tá-madt az Úr, le-gyöz-vén
 a ha-lált; mert va-ló-ban Is-ten Fi-a ő,
 ki üd-vö-zí-ti az em-be-ri nem-ze-dé-ke-t.

IV. Óda

Irmosz

A szent sír-nak ör-he-lyén áll-jon ma ve-lünk az is-te-ni szó-za-tú

Ha-ba-kuk, és mu-tas-sa a fé-nyes-ség-től tűn-dők-lő an - gyalt,

ki vi-lá-go-san hir-de-ti ne - künk: Ma lett üd-vös-sé-ge a vi-lág-nak,

mert föl-tá-madt Krisz-tus, a min-den - ha - tó!

Mint a szűz mé-het meg-nyí-tó fi - ú - gyer - mek je - lent meg

né-künk Krisz-tus, ki mint em - ber, ár - tat - lan Bá - rány - nak

ne - vez - te - ték, s mint Is - ten tö - ké - le - tes - nek mon - da - tott,

mert ő a mi bűn-nél-kü-li leg - tiszt - tább Pász - kánk.

Mint az egy - é - ves bá - rány, a mi ál - dott ko - ro - nánk,

Úr Jé - zus, ki mind-nyá-jun-kért ön - ként fel - ál - doz - ta ma - gát,

az en-gesz-te-lő Pász - ka, és ki a sír - ból új - ra föl -

ra-gyo-gott, mint az i-gazságnak tűn-dők-lő nap - ja.

Is-ten-nek ős-aty-ja, Dá - vid, a jel-ké-pi szek-rény e - lőtt
 ör-ven-dez - ve tán-colt, mi pe-dig, Is-ten-nek szent né - pe,
 az e - lő - ké - pek be - tel - je - sü - lé - sét lát - ván, lel - ke -
 sül-ten vi-gad-junk, mert fel-tá-madt Krisz-tus, a min-den - ha - tó!

Katavászia: A szent sírnak őrhelyén...lásd az előző oldalon

Írmosz

V. Óda

Kel-jünk fel ko-ra haj-nal-ban, és hoz-zunk balz-sam helyett
 magas-ta-ló é - ne-ket az Úr-nak, és meg-lát-juk Krisz-tust,
 az i-gazság nap - ját, ki örök é-le-letet áraszt mind-nyá-junk-ra!

A te vég-he-tet-len jó-sá-go-dat, Krisz - tus, lát-ván a po-kol
 bi-lin-cse - i - vel le - kö - töt - tek, ör-ven-de-ző lép - tek - kel
 men-tek a vi-lá-gos-ság - ba, dicsér-vén az ö-rök Pász - kát.

Já-ruljunk é-gő lámpákkal a sír-ból ki-szál-ló Krisz-tus-hoz,

mint meny-nyeg-ző-i vő-le-gény -hez, és az Is -ten üdv-ho-zó

Pászka - ját a menny-bé-li dicső-í-tő ka-rok-kal ün-ne-pel -jük!

Katavászia: Keljünk fel kora hajnalban... lásd az előző lapon

VI. Óda

Irmosz

Le-száHottál, Krisz-tus, a föld al-só ré-sze-i-be, és ősz-sze-tör-ted

a fog-lyo-kat le-tar-tó bőr-tő-nök zá-ra-it, s'a har-ma-dik na - pon,

mint Jó-nás a cet-hal - ból, föl-tá-mad-tál a sír - ból.

A pe-csé-te-ke-t ép-ség-ben meg-hagy-ván, Krisz -tus, föl-tá-mad-tál

a sír-ból, mint szü-le-té-sed-ben is a szü-zes-ség kul-csa - it

meg nem sér -téd, és fel - tá - ma - dá -sod-dal meg -nyi - tot - tad

ne - künk az É-den-kert aj - ta - ját.

Én Üd-vö-zí-tóm, ki mint Is - ten é - lő s meg nem ölt
 ál - do - za - tul, ön - ként mu - tat - tad be ma - gad az A - tyá - nak,
 és föl - tá - mad - tál har - mad - nap - ra a sír - ból, és föl - tá - masz - tot - tad
 Á - dá - mot is az ő nem - ze - dé - ké - vel.

Katavászia: Leszállottál Krisztus... lásd az előző oldalon

Konták

Bár - ha sír - ba is le - száll - tál, Hal - ha - tat - lan, de a
 po - kol ha - tal - mát meg - ron - tád, és föl - tá - mad - tál, mint győ - ze -
 del - mes Krisztus Is - ten, a ke - net - ho - zó asz - szo - nyok - nak mond - ván:
 Ör - vend - je - tek! És a - pos - to - la - id - nak bé - két
 a - ján - dé - koz - ván, fel - tá - masz - tád az el - e - set - te - ket.

Ikosz

A nap lementé előtt sírjába szálló Napot korán reggel keresvén a kenethozó asszonyok, egymásnak ím ezt mondták: Társnők! Jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely az elbukott és sírban fekvő Ádámot föltámasztja. Sietve menjünk, mint a napkeleti bölcsek, és imádjuk őt, és vigyünk balzsamot ajándécul, nem a pólyákba, de a síri gyolcsba göngyöltnek, és siránkozva kiáltunk: Ó, Uralkodó! Kelj föl, és támaszd fel az elesetteket!

Látván Krisztus föltámadását, az egyedül bünnélküli Úr Jézust imádjuk. Kereszted előtt leborulunk, Krisztus, és szent föltámadásodat énekeljük és dicsőítjük, mert te vagy a mi Istenünk, és kívüled más nem ismerünk, a te nevedet nevezük. Jertek, minden hívek, hajoljunk meg Krisztus szent föltámadásának, mert íme, Kereszt által lőn az egész világ öröme. Mindenkor áldva az Istent, énekeljük az ő feltámadását, mert a megfeszítetést elszenvedvén, halállal megrontotta a halált.

Sztihira

(1-szer a pap, 2-szer a nép)

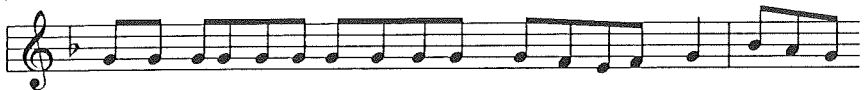
Föl-tá-madt Jé-zus a sir-ból, mint e-lő-re meg - mon - dá,

ad - ván ne-künk ö-rök é - le-tet és gaz-dag ke-gyel - met.

VII.Óda

Irmosz

Ki az if-ja-kat a ke-men-cé-ből megsza-ba-dí - tá, em-be-ri

tes-tet ölt-vén, szen-ved mint ha-lan-dó, és szen-ve-dé-se ál-tal a

ha-lan - dót a ro-mol-ha-tat-lan-ság é-kes-sé-gé-be öl - töz-te-ti,

ő e-gye-diül ál-dott és di-cső-í-tett Is-te-ne a-tyá-ink-nak.

Az is - ten - fé - lő as - szo - nyok ke - net - tel hoz - zád si - et - tek;
 de kit, mint ha - lot - tat, si - rán - koz - va ke - res - tek, té - ged, mint é - lő
 Is - tent fel - vi - dul - va i - mád - tak, és a tit - kos Pász - kát,
 ta - nít - vá - nya - id - nak, Krisz - tus, ö - röm - mel hir - det - ték.

A ha - lál le - győ - ze - té - sét ün - ne - pel - jük, a po - kol - nak
 meg - ron - tá - sát, más, ö - rök é - let - nek kez - de - tét,
 és ör - vend - ve ma - gasz - tal - juk e - zek ke gy es esz - köz - lő - jét,
 e - gye - dül ál - dott és di - cső - í - tett Is - te - nét a - tyá - ink - nak.

Va - ló - ban a leg - szen - tebb és leg - ün - nep - el - tebb ez az
 üd - vös - sé - ges éj - sza - ka, mert ez a fel - tá - ma - dás nap - já - nak
 haj - nal - fé - nyü e - lő - hír - nő - ke, me - lyen az ö - rök vi - lá - gos - ság

tes-ti-leg mind-nyá-junk-ra ki-su-gár-zott a sír-ból.

Katavászia: Ki az ifjakat... lásd a 11. oldalon

Irmosz

VIII. Óda

Ez a-ma je-les és szent nap, szom-bat u-tán az el-só,

az ün-ne-pek ki-rá-lyi és u-ral-ko-dó-i ün-ne-pe,

s az ün-ne-pé-lyek ün-ne-pé-lye, melyen áld-juk Krisz-tust ö-rök-ké.

Jer-tek, a fel-tá-ma-dás je-les nap-ján ré-sze-sül-jünk a

szőlő-tő-ke új ter-mé-sé-ben, Krisz-tus or-szá-gá-nak is-te-ni

víg-sá-gá-ra, ma-gasz-tal-ván őt, mint Is-tent, ö-rök-ké.

E-meld fel kö-rös-kö-rül sze-me-idet, Si-on, és lássad, mert í-me

egy-begyűltek hoz - zád fi - a - id, mint is - te - ni fé - nyű vi - lá - gi - tók,
nyu - gat, é - szak, dél és ke - let - ről, és te - ben - ned áld - ják Krisz - tust ö - rök - ké.

Elővers

Szent - há - rom - ság egy Is - te - nünk, dí - cső - ség né - ked.

Min - den - ha - tó A - tyá és I - ge és Lé - lek, há - rom sze - mély - ben

e - gye - sü - lő, min - den lény fe - let - ti s'leg - is - te - nibb egy ter - mé - szet,

a te ne - ved - re ke - resz - tel - tet - tünk, s'té - ged ál - dunk ö - rök - ké.

Elővers

Di - csér - jük, áld - juk, i - mád - juk az U - rat, é - ne - kel - jük az

U - rat, és ma - gasz - tal - juk őt mind - ő - rök - ké.

Katavászia: Ez ama jeles és szent nap... lásd az előző oldalon

A kánon IX. irmosza előtt:

Az Istenszülőt és a világosság Anyját énekekben magasztaljuk!

Előének

An-gyal ki-áHá a Keg-ytel-jes-nek: Leg-tisz-tább szent Szűz, ör-ven-dezz,
És ismét mondom, ör-ven-dezz, mert Fi-ad föl-tá-madt har-mad-nap a sír-ból,
a hol-ta-kat föl - tá - masz - tá, em - be - rek, vi - ga - doz - za - tok.

Imrosz

IX. Óda

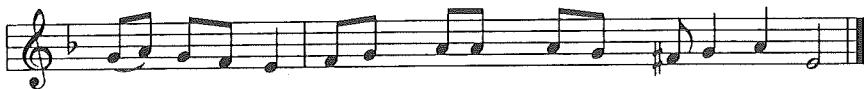
Tündö-kölj, tündö-kölj meny-nye-i Jeru-zsálem; mert az Úr dics-fé-nye
fö-löt-ted föl-vir - radt, ör-vendj mostan és vi-gadozz, új Si-on hegy,
és te gyö-nyör-köd-jél, tisz-ta Is-ten-szü - lő, Fi-ad föl-tá-ma-dá-sán.

Elővers

Föl-tá-madt Krisz - tus ha-lot-ta - i - ból.
Va-ló-ban is-te-ni, va-ló-ban na-gyon ked-ves és leg-é-de-sebb
a te sza-vad, Krisz-tus, mert csal-ha-tat-la-nul meg-í-gér-ted ne-künk,
hogy ve-lünk lesz a vi-lág vé-ge-ze-té - ig, s mi re-mé-nyünk

va - ló-sul - tát tel-jes hit-tel vár-ván, ör-ven-dez-zünk.

Ó va-ló-ban nagy és leg-szen-tebb Pász-ka: Krisz-tus!

Ó Bölcses-ség, Is-ten-ek I-gé-je és E-rős-ség, add, hogy ben-ned i-ga-

zabban ré-sze-sül - jünk a te or-szá-god nem al-ko-nyo-dó nap-ján!

Katavászia: Tündökölj, tündökölj... lásd az előző oldalon

Fényének

Tes - ti - leg el-szuny-nyad-ván, mint ha-lott,

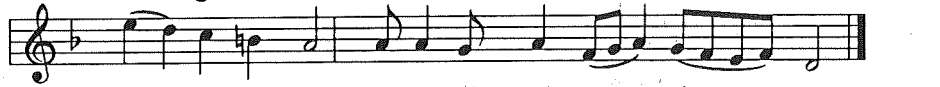
U - runk és Ki - rá - lyunk, har-mad-nap föl-tá -

mad - tál, Á - dá-mot ki-hoz-ván a rom-lás - ból,

és meg-tör-ted a ha - lált, hal - ha - tat - lan -

ság Pász-ká - ja, vi-lág-nak üd - vös - sé - ge.

Dicséreti sztihrák

1.hang

Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat a meny-nyek-ben!

Di-csér-jétek őt a ma-gas-ság-ban! Téged illet, Is-ten, az é - nek.

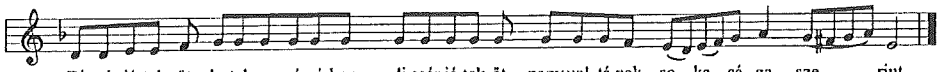

Di-csér-jé-tek őt min-den an-gya-la-i, di - csér-jé-tek őt min-den

se-re-ge - i! Téged illet Is-ten az é - nek.

Elővers

Di-csér-jé-tek őt hatálmás-sá-gá-ba-., di-csér-jé-tek őt nagy-vol-tá-nak so - ka - sá - ga sze - rint.

É-ne-kel-jük, Krisz-tus, a te üd-vö-zí-tő kín-szen-ve-dé-se - det,

és a te fel-tá-ma-dá-so-dat di - cső - ít - jük.

Elővers

Dicsér-jé-tek őt harso-na-szó-val, dicsérjétek őt hár - fán és ci - te - rán!

Ki a ke-resz-tet el-szen-ved-ted, a ha-lál e-re-jét meg - tör - ted,

és ha-lotta idből föl-tá-mad - tál, bé-kítsd meg a mi é - le - tün - ket,

mint e - rő - vel _____ tel - jes.

Elővers

Dicsérjé-tek őt dobbal és é-nek-kar-ban, dicsérjé-tek őt hú-rokon és -hang-sze-re - ken.

Ki fel tá-ma-dásod-dal a po-kol e-re-jét meg - tör - ted,

és az emb-ert föl-tá-masz-tád, tégy mé-l-tók-ká min-ket Krisz-tus Is-te-nünk,

hogy tiszta szív-vel é-ne-ke-l-jünk és di-cső-ít-sünk _____ té - ged.

Elővers

Dicsérjé-tek őt hangos sza-vú cim-bal-mo-kon, di-cső-
jé-tek őt a vi-gasság cim-bal-mán. Minden lélek dicsérje az U - rat!

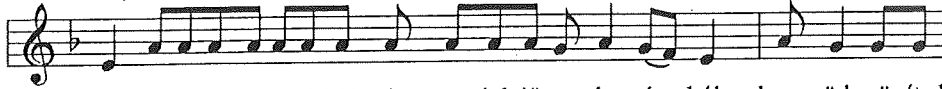
A te is-te-ni meg-je-le-né-se-det di-cső - ít - vén, é - ne-ke-l-jük

né-ked, Krisz-tus: a Szűz-től szü - let-tél, és nem vál-tál el az

A-tyá - tól; szen-ved - té l mint em-ber, és ön-ként vi-sel-ted el a ke-resz-tet,

és föl-támad-tál a sír-ból, mint tűn-dök-lő pa - lo - tá - ból, hogy üd - vözít-sd

a vi - lá - got, U - ram, di - cső - ség _____ né - ked.

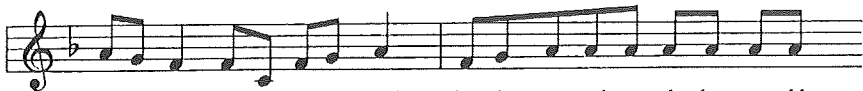
Húsvéti sztihrák

Az előverseket
a pap énekli:

Kel-jen fel az Is ten, és széd-je-nek el az ő el-len-sé-ge-i,
és fus-sa-nak or-cá-ja e-lől,— kik őt gyű-lő-lik.
Szent - sé- ges Pász-ka lőn ma ne-künk ki-nyil- vá- nít- va,
az új és szent Pász - ka, ti-tok-tel-jes, leg-tisz-tel-tebb— Pász - ka,
Pász - ka a Meg-vál- tó Krisz - tus, szep - lő- te- len Pász - ka,
nagy Pász-ka, a hí-vők Pász-ká- ja, a Pa-ra-di-csom aj- ta- ját
meg-nyi-tó Pászka, és min- den hí-vőt meg-szen-te-lő— Pász - ka.
Mint el-e-nyőszik a füst, e-nyésze-nek el, mint el-ol- vad a viasz a tűzszí- ne előtt.
Jöj - je - tek, ti, a di-cső lát-ványt hir-de-tő asz-szo-nyok,
és Si-on-nak mond-já-tok: Halld tő-lünk Krisz- tus föl-tá-ma-dá-sá-nak
ör-ven - de- tes— hí- rét, gyö-nyör- köd- jél, vi- ga- dozz és
ör- vendj Je- ru- zsá- lem, lát - ván Krisz- tus Ki - rályt,
mint é- kes vő- legényt ki- száll- ni a— sír - ból.

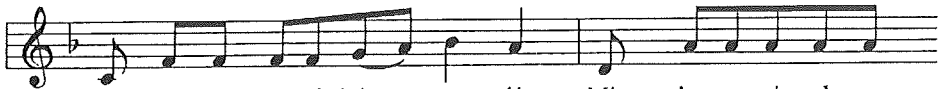
Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, és az igazak vigadjanak!

A kenet-hozó asszonyok korán reggel az életadó

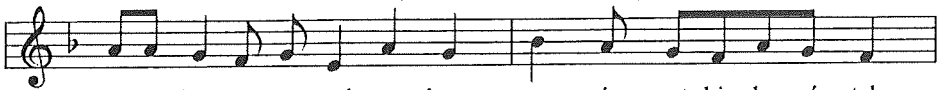
sírjához érkezvén, angyalt találtak a sírkövön ülve,

ki szólván hozzájuk, monda: Mit keresitek az

élet a holtak között, mit siratjait az enyész

hetelent az enyészetben, menvén, ezt hirdesétek

az Ő tanítványa i - nak!

Ez a nap, melyet az Úr szerzett, örvendezünk és vigadjunk azon!

Szép-séges Pászkája, az Úr Pászkája, Pászka, leg-tiszte-sebb

Pászka tünt fel ma nekünk. Pászka, örömmel egymást öleljük.

Ó pászka, a szomorúság vált - sága, mert ma a sírből mint

palotából fölragyogott Krisztus, és az asszonyokat

ö r ö m - n e l e l t ö l t é , m o n d v á n n e k i k : E z t h i r - d e s - s é - t e k

a z a - p o s - t o - l o k - n a k ,

D i - c s ő - s é g a z A - t y á - n a k é s F i - ú - n a k é s S z e n t - l é - l e k - n e k ,

m o s t é s m i n - d e n - k o r é s ö - r ö k - k ö n ö - r ö k k é . A - m e n .

F e l t á - m a d á s n a p j a v a n , v i l á g o s o d - j u n k f e l e - z e n ü n - n e - p é l y - l y e l ,

é s e g y - m á s t m i n t t e s t - v é - r e k ö - l e l - j ü k , a f e l - t á - m a d á s á l - t a l

g y ú - l ö - l ö - i n k - n e k i s b o - c s á s - s u n k m e g , é s i g y é - n e - k e l - j ü n k :

Háromszor énekelve:

Először a pap, majd a nép éneklí, ha sokan vannak még hátra keresztszokolásra jövök, a szükséghez képest többször ismételve.

Lassan

F ö l - t á - m a d t K r i s z - t u s h a - l o t - t a - i - b ó l , l e - g y ő z - t e

h a - l á l - l a l a h a - l á l t , é s a s í r - b a n l é - v ö k - n e k

é - l e - t e t a - j á n - d é - k o - z o t t .

Ekténia

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj.

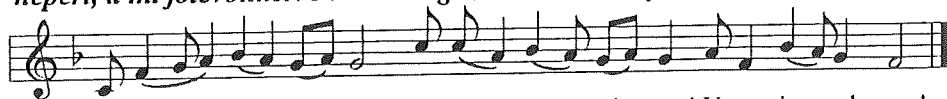
U-ram, ir-gal-mazz! U-ram, ir-gal-mazz! U-ram, ir - gal - mazz!

Könyörödjünk még istenszerető N. püspökünkért, lelki atyáinkért s Krisztusban minden atyánkfáért.

U-ram, ir-gal-mazz! U-ram, ir-gal-mazz! U - ram, ir - gal - mazz!

Könyörödjünk még az itt jelenlévő s tőled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőnkért s minden igazhitű keresztényért.

U-ram, ir - gal-mazz! U-ram, ir - gal-mazz! Uram, ir - gal-mazz!

Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, s téged dicsőítettünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön-örökké.

A - men.

Teljesítsük reggeli könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, ir - gal-mazz!

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket Isten a te kegyelmeddel!

Uram, ir - gal-mazz!

Hogy ezen egész reggelt tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól.

Add meg, U - ram!

A békesség angyalát, a hívséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét, kérjük az Úrtól.

Add meg, U - ram!

*Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését
kérjük az Úrtól.*

Add meg, U - ram!

*Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak
békességet kérjünk az Úrtól.*

Add meg, U - ram!

*Hogy életünknek hátralévő részét békében és
bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól.*

Add meg, U - ram!

*Hogy életünket keresztény módon, gyötrellem és
szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus
félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk,
kérjük az Úrtól.*

Add meg, U - ram!

*Legszentebb, legtisztább, legáldottabb, dicső
Királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszúú
Máriát minden szentekkel együtt említvén,
önmagunkat, egymást és egész életünket
Krisztus Istenünknek ajánljuk.*

Né - ked, U - ram!

*Mert az irgalom, könyörület és emberszeretet
Istene vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és
Szentlélek, most és mindenkor s örökkön-
örökké.*

A - men.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lel - ked - nek.

Fejeteke hajtsátok meg az Úrnak!

Né - ked, U - ram!

*Mert téged illet, hogy könyörülj rajtunk s üdvözíts minket Istenünk és téged
dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön-örökké.*

A - men.

Nagy elbocsátás

Bölcsesség!

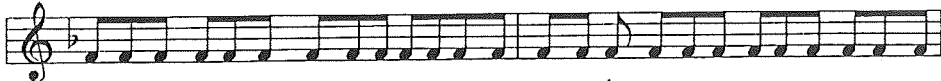
Adj ál-dást!

Legyen áldott és dicsőített Krisztus, a mi Istenünk öröktől fogva.

Á - men. Tedd e-rős-sé Isten az i-gaz kato-li-kus hi-tet örökkön ö-rök-ké!

Legszentebb Istenszüdő üdvözíts minket!

Tündökölj, tündökölj mennye-i Je-ruzsálem; mert az Úr dics-fénye föl-ted fel-vir-radt,

ör-vendj mos-tan és vi-gadozz, új Si-on-hegy, és te gyö-nyör-ködjél, tisz-ta

Is-ten-szü-lő, Fi-ad föl-tá-ma-dá-sán.

Föltámadt Krisztus halottaiból, legyőzte halállal a halált.

És a sír-ban le-vők-nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

Krisztus, igaz Istenünk, ki föltámadt halottaiból, legyőzte halállal a halált, és a sírban levőknek életet ajándékozott, az ő legtisztább Anyjának, szent-életű és isteni ihletségű atyáinknak és minden szenteinek esedezései által könyörüljön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jóságos és emberszerető.

A pap az elbocsátó ima után a kézi kereszttel háromszor egymás után keresztet jelez a népre a húsvéti köszöntéssel:

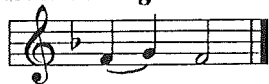
A - men.

Föltámadt Krisztus!

Nép:

Valóban föltámadt!

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig most és mindenkor s örökkön-örökké.

A - men.